

Casa Pla Puiggròs

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Amador Romaní, 11; Carrer de la Mercè
Emplaçament: Intersecció del carrer de la Mercè amb el carrer A. Romaní
Alçada: 321

Coordenades:

Latitud: 41.53225
Longitud: 1.68464
UTM Est (X): 390270
UTM Nord (Y): 4598680

Classificació

Número de fitxa: 08044 - 48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Regular
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 0289421CF9908N
Autoria de la fitxa: Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dc., 11/11/2015 - 01:00

Descripció

Casa entre mitgeres en cantonada amb tres plans de façana, de planta baixa, des plantes pis i àtic. Es cobreix amb coberta plana limitada amb barana de balustres de terra cuita vermella, la part de l'edifici més en cantonada, i de teula àrab a dues vessants acabades amb ràfec, la resta de la construcció, i canal i baixant fins sota ràfec. Les façanes presenten obertures de proporció vertical, les de la façana cantonera amb arc de mig punt recolzat en capitells dòrics. A la planta baixa té un portal de pedra de llinda plana amb la data gravada "1843". La façana del carrer de la Mercè presenta les obertures amb llindes planes de fusta recolzades també en senzills capitells dòrics. El balcó del primer pis té una barana de balustres amb escultures de terra cuita vermella. En l'obertura de la darrera planta, amb barana de ferro, presenta un singular pont de balcó de ferro forjat amb el perfil d'un gall que suporta una corriola.

Junt a la mitgera de la façana del carrer Amador Romaní hi ha una capella de carrer dedicada a la Mare de Déu de Montserrat. Està formada per una fornícula d'arc de mig punt tancada amb vidre, coronada per dos àngels amb trompes i un escut marià al centre; a sota d'ella, hi ha dos caps d'àngels units per una ornamentació vegetal. Tots aquests elements són fets amb terra cuita vermella. Aquest espai està protegida per una teuladeta de fusta a dues vessants i en el seu costat de migdia sobresurt un element de ferro forjat que suporta un fanal. L'interior està decorat amb motius arquitectònics que reproduïxen l'absis i la volta d'una capella, i conté la imatge donada pel Monestir de Montserrat. Aquesta capella és una reproducció de l'antiga fornícula setcentista que hi havia hagut al mateix lloc.

L'actual propietari de la casa va tenir molt interès en reproduir el més fidelment possible l'antiga capelleta, i ho va fer gràcies a fotografies dels anys 1925 i 1930. El balcó proper a la capella descansa en una llosa amb estructura de ferro forjat amb tornapuntes, amb rajoles de motius geomètrics florals a sota la llosana. Just a sota del balcó, hi ha una obertura rodona de carreus de pedra protegida amb una reixa de ferro en creu. A la planta baixa hi ha un portal de carreus de pedra amb arc de mig punt.

Història

Aquest edifici, com la majoria del carrer, es va construir al s. XVIII, i va ser reformat l'any 1843, segons consta en la data esculpida a la part llinda de la porta. Segons el registre fiscal de 1906 la casa del carrer Montserrat núm. 5, era propietat d'Antoni Baldomer i Ramona Pla Puiggròs, residents a Barcelona. El 1910 la va comprar Josep Roig i Orpí, el qual ja tenia diferents propietats a la zona heretades de la seva família. El 1927 la va rebre en propietat Maria Roig i Romaní. El 1962, la va adquirir Joan Aguilar Martínez i Maria Martí Santamaría.

Aquest matrimoni encara hi vivia el 1970 amb la seva filla Marina. Fa alguns anys fou adquirida per Antoni Argelich Iglesias i la seva esposa Concepció Caballeria Andreu.

Un aspecte especialment destacat d'aquesta casa és l'existència d'una capelleta de la verge de Montserrat. Antigament, el carrer Amador Romaní, anomenat popularment carrer Fondo, s'anomenava carrer de Montserrat i tenia una capelleta amb decoració setcentista dedicada a dita Verge. Degut a la persecució que van patir els símbols religiosos durant la Guerra Civil de 1936- 1939, la decoració de la capella fou esborrada i es va tapiar la fornícula que acollia la imatge, que va ser destruïda. Més endavant, dos veïns del poble, Joan Font (àlies "el Torro") i Joan Vila (copropietari de la capelleta) la van destapiar i hi van col·locar una imatge que era una reproducció de la Moreneta feta amb arena emmotllada. La fornícula estava protegida amb una finestra amb vidre. Per raons estètiques en va reduir l'obertura, especialment pel que fa a l'alçària, respecte de l'original. El nou propietari, Antoni Argelich va dur a terme una remodelació de la Capelleta de la Mare de Déu de Montserrat, inspirant-se en la decoració original del segle XVIII.

Bibliografia

Fulletó editat pels veïns del carrer Fondo amb la col·laboració de l'Ajuntament de Capellades, 27 d'abril de 2000.

GUTIÉRREZ I POCH, Miquel. En premsa. "El segle XIX: declivi econòmic i tensions polítiques", Història de Capellades (títol provisional).

MUSET PONS, Assumpta. En premsa. "Capellades (època moderna) (segles XVI-XVIII): de la marginalitat al desenvolupament", Història de Capellades (títol provisional).

SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatès de Hita, Gemma.

TÉRMENS I GRAELLS, Miquel. En premsa. "El segle XX: compromís, violència i redreçament econòmic", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional).

ARXIU HISTÒRIC COMARCAL DE L'ANOIA

ARXIU MUNICIPAL DE CAPELLADES

ARXIU DEL MUSEU MOLÍ PAPERER

